

בס"ד, טבת תשפ"ו

למיכאל היקר,

העולם מכיר סגנונות שונים של מנהיגות. ישנה מנהיגותו של משה רבנו, מנהיג שהגיע לשליחותו מכוח ציווי עליון, בענווה ובהתבטלות, אך בחוסר רצון, תוך שהוא מאציל סמכויות ליתרו, לזקנים וליהושע. זוהי הנהגה רוחנית טהורה, שנועדה להוביל את העם עד לפתחה של הארץ, אך אליה לא יבוא. אחריו יבוא יהושע, מנהיג משימתי, מי שמופקד על כיבוש הארץ וביסוסה הפיזי, מנהיג של זמני כמו כל אלו שבאו אחריו. ומעל כולם ניצבת דמותו של דוד המלך, המנהיג האולטימטיבי המשלב בין הרוח לביצוע, בין ביסוס השליטה בארץ להקמת מקדש הקבע, מנהיג שמעצב את זהות העם מתוך שילוב של סמכות, שירות וענווה, לעד.

כל מנהיג ראוי נושא עמו מעט ממשח, מעט מיהושע ומעט מדוד.

בעשור האחרון עמדנו בפני שלושה אתגרים גדולים: המשבר הפוליטי המפלג, משבר הבריאות העולמי של מגיפת הקורונה, ומשברי הביטחון שהגיעו לשיאם ב"שומר החומות" ובאירועי ה-7 באוקטובר והמלחמה הארוכה והקשה. כל אחד מאלו טמן בחובו אפשרות לפירוק הקהילה, בין אם בגלל מחלוקות אידיאולוגיות, פחד פיזי או ריחוק שנכפה עלינו.

בתוך הסערות הללו, זכינו שאתה, מיכאל, תעמוד בראשנו. בשנים אלו למדנו עד כמה חיונית הנהגה נבונה גם ברמה הקהילתית. עמדת בפרץ באופן מופלא: בניהול הביטחון והשמירה בימים קשים, בארגון הקהילה תחת מגבלות המגיפה, ובשמירה על אחדות הקהילה ומניעת פוליטיזציה שלה.

התחושה של כולנו היא שההשגחה דאגה לנו למנהיג נבון, איש רוח היודע לעמוד על דעתו מחד, אך להתייעץ ולכבד כל אדם מאידך.

תודה לך, מיכאל. אנו בטוחים כי הדרך שסללת והשפעתך הטובה ימשיכו להדהד בקהילה גם בעתיד. תודה על אינספור שעות, על אכפתיות עמוקה, על דאגה לפרט ולכלל ועל דוגמה אישית של הובלה שקטה, רצינית וצנועה.

אנו מאחלים הצלחה רבה לאלכס פומסון עם כניסתו לתפקיד, בתפילה כי לא נצטרך לאתגרים קשים כל כך. יהי רצון שימשיך את הדרך ברוגע, ושנזכה יחד לשגשוג, לשלום ולהגדלת תורה.

בהערכה רבה ובידידות,

שלמה וילק